

વર્ષ-૧૨, અંક-૭, સંવત ૨૦૭૨ અષાઢ વદ-૮,
પ્રસિધ્ધ તા. ૨૭-૦૭-૨૦૧૬, બુધવાર
છુટક નકલ રૂા. ૫-૦૦, વાર્ષિક લવાજમ રૂા. ૬૦-૦૦

Chetavni (GUJ) RNI No. GUJ GUJ / 2005 / 16095
Postal Regd. No. GAMC-1507/2015-2017 Valid up 31-Dec-2017
Posted at Ah'd PSO On 27th of Every Month
Licence to post without Prepayment No.
CPMG/GJ/129/2015-17 Valid upto 31-12-2017

જ્ય પરમાત્મા

પ્રચચ્છતિ ચ ચોડખલં બ્રહ્મણો વિમલં પદમ્ ।
યેન સંસૃતિમાયાયા સ્તીર્યતે બન્ધનં ક્ષુતમ્ ॥
ગુરુભિર્લઘુભિર્મત્રૈઃ શિષ્યાત્મા (નિજાત્મા) પરમાત્મના ।
યોજયતે યેન શીઘ્રં ભોઃ તં ગુરું વલ્લભ નુમઃ ॥

જેઓ અખંડ અને નિર્મલ એવા બ્રહ્મપદનો ઉપદેશ આપે છે કે
જેનાથી સંસાર અને માયાનો જલ્દી પાર પમાય છે, જેઓના લઘુ-
મહામંત્રોથી શિષ્યોના આત્મા પરમાત્મા સાથે જલ્દી એકાગ્રતા સાધે
છે, તે સદ્ગુરુ વલ્લભને અમો પ્રણામ કરીએ છીએ.

યત્રાસ્તે વિમલં જ્ઞાનં સમાધાનં ચ નિશ્ચલમ્ ।
સ્વરૂપસ્થિતિરેવાત્ર શ્રેષ્ઠં વૈરાગ્યમેવ ચ ।
ધર્મસંમત આચારઃ, સર્વદા યત્ર સજતે ।
રમૂજિલાલમનઘં તં ગુરું સર્વદા નુમઃ ॥

જેમનામાં વિમળ જ્ઞાન છે, નિશ્ચલ સમાધાન છે, સ્વરૂપસ્થિતિ
છે અને શ્રેષ્ઠ વૈરાગ્ય છે, ધર્મસંબંધી આચાર જેઓમાં સર્વદા શોભી
રહ્યો છે, જેઓ નિષ્કલંક છે તે રમુજીલાલ ગુરુદેવને અમો પ્રણામ
કરીએ છીએ.

(ગતાંગથી ચાલુ...)

લક્ષ્મી ન લેનાર ત્યાગી એમસમજે છે કે આજે હું થોડી લઈશ તો બીજી વખત મને વધુ લેવાનો મોહ થશે, માટે ન લેવી તેજ યોગ્ય છે. પણ તેવી અર્ધદગ્ધ અવસ્થા કરતાં સાચો મનોસંયમએ છે કે થોડી લક્ષ્મી લેવા છતાં જેના મનમાં વધુ લેવાનો મોહ કે પ્રેમ થતો નથી, અને જેમ મદારી યા સરકસવાળા પોતાના જંગલી પશુઓ અને સાપ વિગેરેથી ડરતા નથી, તેમ લક્ષ્મીના તાબેદાર ન બનતાં મહાન પુરૂષો લક્ષ્મીથી ડરતા નથી; લક્ષ્મીનો મોહ પણ કરતા નથી. ઉપરની અવસ્થા એ શુદ્ધ આત્મત્યાગની અવસ્થા છે. પણ અત્યારે તો પોતે નિર્મોહ હોવાનું કહી લક્ષ્મી મેળવવાનો સર્વને મોહ લાગેલો છે, તેથી એક યા બીજા બહાને સીધી યા આડકતરી રીતે સર્વથી લક્ષ્મી લેવાય છે.

ઉપરના માર્ગથી વિરુદ્ધ એક માર્ગ એવો છે કે જેમાં એમ માનવામાં આવેલ છે કે જ્ઞાની પુરૂષોએ અને માયામોહિત ન થનારે એવો ઉદ્યોગ કરવો જોઈએ કે અસુરોના હાથમાં ગયેલી લક્ષ્મી પાછી ખેંચી લેવામાં આવે છે, અને તેનો દૈવી જીવન માટે ઉપયોગ કરવામાં આવે. પણ તે સાથે લક્ષ્મી મેળવનારમાં એવી એક ઉત્તમભાવના અવશ્ય હોવી જોઈએ કે આ મેળવેલી લક્ષ્મી મારી નથી, તે પર મારો અધિકાર નથી, તેનો હું માલિક નથી, તે મારી તાબેદાર નથી, પણ હું તો લક્ષ્મીને ફક્ત ધર્મમાર્ગે વાપરવા પૂરતો ટ્રસ્ટી છું. તે લક્ષ્મીમાંથી મને એક પાઈ પણ ખાવાનો બિલકુલ હક કે અધિકાર નથી. આ સિદ્ધાંતને અનુસરતો ઈતિહાસમાં દાખલો છે કે ગુલામવંશનો બાદશાહ નસીરુદ્દીન કે જે આખા હિંદુસ્તાનનો સમ્રાટ હોવા છતાં પોતે કુરાનની નકલો કરીને તેમાંથી મળતી રકમમાં પોતાનું સાદું ગુજરાન નિભાવતો હતો. રાજ્યના તમામ પૈસા પ્રજાના છે, એમ માની તેને પોતાના ઉપયોગમાં વાપરવાનો હક નથી એમ સમજીને તે ચાલતો હતો. તેમજ શક પ્રવર્તક શાલિવાહનને બ્રાહ્મણ વેશમાં આવેલા વિક્રમરાજાએ, જાત મહેનતનો સવા રૂપિયો લાવી આપવા માટે માન, અપમાન અને તિરસ્કાર સહિતની નોકરી કરી તથા લુહારને ત્યાં ઘણ મારવાનું કામ કરી સવા રૂપિયો લાવી આપ્યો હતો. હરિશ્ચંદ્રે બ્રાહ્મણને સર્વસ્વ અર્પણ કરી દીધું હતું, તે સિવાય આગળના કેટલાયે રાજાઓએ

ધન તો શું, પણ પોતાના બાળકોનાં દેહના દાન આપ્યાના અનેક દાખલાઓ છે. પણ તેવી ઉત્તમભાવના આજે ભાગ્યેજ કોઈમાં જોવામાં આવે છે.

ધનની શક્તિ, ધનદ્વારા પ્રાપ્ત થયેલા સાધનો અગર ધનથી બનનારા કામથી, વૈરાગીની માફક આપણે દૂર નાસવું ન જોઈએ, તથા તે વસ્તુઓ તરફ આપણા મનની આસક્તિ હોવી ન જોઈએ, અગર તેના ભોગની આકાંક્ષા આપણને હોવી ન જોઈએ. ધનને એક શક્તિ માનો, અને તેને પોતાના સુખ-વૈભવો માટે નહિ, પણ પ્રભુને ચરણે પાછી અર્પણ કરવાની ખાતર મેળવી, ધાર્મિક કાર્યમાં અર્પણ કરી દેવી તેજ મનુષ્યનો પરમધર્મ છે.

તમામ ધન પ્રભુનું છે, અને જેના હાથમાં પૈસા છે તે ફક્ત તેના ટ્રસ્ટી છે, પણ માલિક નથી. કેમકે ધન આજે એકની પાસે છે, તે આવતી કાલે બીજા કોઈની પાસે ચાલ્યું જશે. જ્યાં સુધી ધન હાથમાં હોય છે ત્યાં સુધી લોકો તેનો કેવી રીતે અને ક્યાં ઉપયોગ કરે છે તે પરજ ધનને સ્થિર રહેવાનો યા ચાલ્યા જવાનો આધાર રહે છે.

પોતાના વૈયક્તિક (વ્યક્તિગત) કામમાં જ્યારે તમે તે ધનનો ઉપયોગ કરો ત્યારે એટલું અવશ્ય સંભાળો કે જે કંઈ તમારી પાસે છે, જે કંઈ તમને મળે છે, યા જે કંઈ તમે લઈ આવો છો, તે સર્વ પરમ માતાપિતા ઈશ્વરનું છે. તમે પોતે ધનની કાંઈજ ઈચ્છા ન કરો, જે કંઈ તેની કૃપાથી તમોને મળે તેને ગ્રહણ કરો. તે પ્રભુના કામમાં જ તેનો ઉપયોગ કરો. જો તમારી સહેજ પણ ભાવના આમાંથી ફરવા માંડશે તો તે લક્ષ્મી આસુરી બની તમોને દુઃખમાં ડુબાવી દેશે. મનના વિચારોને દબ રાખો, તથા લક્ષ્મી મળતાં પ્રભુને ભૂલી ન જાઓ. લક્ષ્મીના સદુપયોગ માટે નિઃસ્વાર્થી અને પ્રમાણિક ટ્રસ્ટી બનો. સદા યાદ રાખો કે જેનો તમે વ્યવહાર કરી રહ્યા છો, તે ધન તમારું નથી, પરંતુ તે પ્રભુનું છે. તે સિવાય પણ જે કંઈ તમને મળે છે તે પ્રભુને માટે જ તમને મળે છે. માટે તેનો ઉદર-નિર્વાહ નિભાવવા સિવાય બીજો ઉપયોગ ન કરતાં શ્રદ્ધાપૂર્વક પ્રભુના ચરણમાં સમર્પણ કરો. એટલે તમારો હાથ કદી ખાલી પડશે નહિ.

પાંડવોઓએ રાજસૂય યજ્ઞ કર્યો, ત્યારે બ્રાહ્મણોને સુવર્ણનું દાન આપવાનું કામ પાંડવોના કટ્ટા વેરી દૂર્યોધનને સોંપવામાં આવ્યું હતું. આ સંબંધી માન્યતા છે કે

દૂર્યોધનના હાથે પદ્મ હોવાથી તેણે પાંડવોની ઈજ્જત જાય તેવા દ્વેષ ખાતર પુષ્કળ ધન આપવા માંડ્યું, છતાં સોનું એટલું વધી ગયું કે ઓરડામાંથી ઉભરાઈને બહાર આવ્યું. ખરી રીતે જો દૂર્યોધનના હાથે પદ્મ હોત, તો તેનું પોતાનું રાજ્ય જાત નહિ, પણ વધત. રાજસૂય યજ્ઞની વ્યવસ્થા કરનાર શ્રીકૃષ્ણપ્રભુ હતા. તેમના પર પાંડવોને અગાધ અને અડગ વિશ્વાસ હતો તેથી જ્યારે આવું લક્ષ્મી લૂટાવવાનું જોખમી કામકૃષ્ણે દૂર્યોધનને સોંપ્યું, ત્યારે પાંડવોએ દૂર્યોધન પોતાનો દુશ્મન હોઈ પોતાને નુકશાન કરશે, એવો અક્ષર પણ ઉચ્ચાર્યો નથી. તેથી દૂર્યોધનના પદ્મથી નહિ, પણ પાંડવોની અડગ શ્રદ્ધાથી અને ઉદાર ભાવનાથી જ સોનું ઉભરાયું હતું. તેમતમારા ભંડાર ખૂટનાર નથી પણ ઊલટી વૃદ્ધિ થશે. માટે તે ધનનો ફક્ત પોતાના યા પોતાના કુટુંબના મોજશોખ વિગેરે કામમાં ઉપયોગ ન કરો.

કોઈ મનુષ્ય ધનવાન હોય એટલા માટે તેના આગળ તમે પોતાનું માથું ન નમાવો, અને તેનો દોરદમામ જોઈ અંજાઈ ન જાઓ. એક દિવસ એજ ધનશક્તિ જો તમારામાં ઉત્તમ વિચારો અને ભાવના ભર્યા હશે તો તમારે ત્યાં બારણું ઠોકતી આવવાની છે. પણ તે વખતે એટલું યાદ રાખજો કે તમારી ભાવના ચલાયમાન ન થાય અને પ્રભુ પ્રત્યેના ધર્મ, સેવા અને કર્તવ્ય તમે ભૂલી ન જાઓ. પરંતુ જ્યારે તમે આવા કાર્યમાં વાંધા ઉઠાવવાની યા પોતાને ન આપવું પડે એવી ચાલાકી કરશો ત્યારે યાદ રાખજો કે તમે પોતેજ એનાથી ઠગાવાના છો અને તમારી લક્ષ્મીને ચાલ્યા જવા માટે તમે પોતેજ દ્વાર ખોલી આપો છો. કદાચ થોડો વખત તમારી ભૂલોને ધનશક્તિ નિભાવી લેશે, પણ અમુક ખાત્રી થયા બાદ તે તમારી પાસે એક પળભર ટકશે નહિં.

કેટલોક લોકો કપટ, પ્રપંચ વિગેરેથી હરામની લક્ષ્મી મેળવીને થોડું પણ ધર્માદા કાર્યમાં વાપરે છે, અને તે વખતે એમ સમજે છે કે આટલું ધર્માદા વાપરવાથી હું પાપથી મુક્ત થઈ ગયો અને પ્રભુ યા શક્તિ મારા ઉપર આથી રાજી રહેશે. આ માન્યતા સંપૂર્ણ ભૂલભરેલી છે. કેમકે જો પ્રભુ આ રીતે ખુશ થાય તો પ્રભુ અને દેવો પાપને ઉત્તેજન આપનાર તેમજ લાંચિયા હોવાનુંજ કહેવાય. માટે પ્રભુની દયા નીતિમય કાર્ય સિવાય કદી પણ ઊતરતી નથી તે કદી ભૂલવું નહિ અને પ્રભુની શક્તિને કોઈ રીતે લાંચીત યા દોષિત બનાવવી નહિ.

જો તમે ધનની આસક્તિથી મુક્ત હો અને વૈરાગીની માફક તમે એનાથી દૂર ખસતા નહિ હો તો ઈશ્વરી કર્મને માટે ધન પેદા કરવાની અધિક શક્તિ તમને પ્રાપ્ત થશે. મનમાં સમતા હોય, પૂરી નિઃસ્પૃહતા હોય, જે કંઈ તમારી પાસે હોય, જે કંઈ તમને મળે, અને જેટલું તમારૂ ભાગ્ય ખીલે; તે સર્વ પરમ માતાપિતા પ્રભુના ચરણોમાં તેમની ધર્મસેવા માટે સમર્પણ થાય, તોજ તે મુક્ત જીવનનું લક્ષણ છે. ધન અને તેના ઉપયોગના સંબંધમાં મનની ચંચલતા, માંગણી, ઈર્ષ્યા, આશા, તૃષ્ણા યા એવી કોઈપણ વસ્તુ સુખશાંતિની અપૂર્ણતા અને માયા મોહની બંધનતાનું મુખ્ય કારણ અને લક્ષણ છે. આ વિષયમાં ઉત્તમ સાધક તે જ છે કે જેને દરિદ્રાવસ્થામાં રહેવાનું કહેવામાં આવે તો સાદાઈ અને ગરીબાઈથી રહી શકે; અને તેના અંતરના દુઃખની કોઈ છાયા ન રહે, કે પહેલાનાં સુખ વૈભવોની આશા યા ભાવનાનો કોઈ અંશ ન રહે અને તેવી સ્થિતિમાં પણ તે આનંદમાં રહે. આંતરિક આનંદમાં આગળ વધવામાં તેને કોઈ વસ્તુ બાધક ન નીવડે. જ્યારે ફરી તેને વૈભવ સાથે રહેવાનું કહેવામાં આવે તો તે પૂરા વૈભવ સાથે રહે, અને પોતાના ધનની આસક્તિ યા વાસનામાં એક ક્ષણ માટે પણ મન, વાણી યા આત્માથી કોઈ રીતે પતિત ન થાય, અગર સુખ વૈભવની દાસત્વ ભાવનામાં પોતે બંધાઈ ન જાય, અગર ધનના અધિકારીપણાથી એક દુર્બળની માફક પોતાના આત્મિક કર્મ અને નિર્મિત આત્મિક અભ્યાસને છોડી ન દે અને માયાના કાર્યમાં રચ્યોપચ્યો ન રહે; તથા ધનનો ઉપયોગ કરવા છતાં ધનની જંજીરોથી પોતે બંધાઈ ન જાય.

જે કંઈ થયું છે, થાય છે અને થવાનું છે, તેની ચિંતા કોઈએ રાખવાની જરૂર નથી અને તેમાંનું કોઈ કાર્ય કોઈ વ્યક્તિ યા અમુક વ્યક્તિઓને માટે ખાસ બનતું નથી, પણ પ્રભુના નિર્માણ મુજબ બને છે. મનુષ્યનો ધર્મ તો પ્રભુકૃપાને પાત્ર બનવાનો જ છે. પણ પાત્રનો ધર્મ એ નથી કે પોતે ભરેલું છે યા ખાલી છે તેનો વિચાર કરતા રહેવું. અર્થાત્ તે પાત્રે ખાલી રહેવા યા ભરાવા, બન્ને કાર્ય માટે તત્પર રહેવું, તેનું જ નામ આત્માનો સંતોષ છે.

દૂર્યોધન અભિમાનનું પૂતળું હતો, કારણ કે ધનથી એની નીતિ બદલાઈ ગયેલી હતી. એક તો તેને યૌવનાવસ્થા હતી અને તેની પાસે અનહદ ધનસંપત્તિ

હતી. આ બેઉ વસ્તુ ભેગી થવાથી તેને ખૂબજ અભિમાન આવી ગયું હતું. તેણે અભિમાનના આવેશમાં પ્રભુને પણ કેટલીક વખત ગાળો દીધી હતી. એટલા માટે યાદ રાખવું જોઈએ કે જ્યાં યૌવનાવસ્થા હોય, ધનસંપત્તિ હોય અને વૈભવ હોય ત્યાં પ્રભુનો વાસ નથી જેથી મહાપુરુષોએ કહ્યું છે કે :-

તન યૌવન યુવતી મળ્યા, મળી સત્તા અમાપ;
સાથે જો લક્ષ્મી મળી, પાંચ મળ્યા ત્યાં પાપ.

જે મનુષ્યે અવિવેકથી પૈસા પ્રાપ્ત કર્યા હોય, તે મનુષ્ય આવા એકજ દૂષણથી કેટલાયે ભયંકર પાપ કરે છે, તેની તેને જાણ થતી નથી. તો જેનામાં આવા પાંચે દૂષણો હોય તે પાપ કરવામાં શું બાકી રાખે? દૂર્યોધન પણ એ પ્રકૃતિનોજ હતો. તેણે ગર્વમાં પોતાની ભૂલ કબુલ કરી ન હતી.

કર્ણ સૂર્યનારાયણનું તપ કરતો હતો, આથી સૂર્યનારાયણે તેના પર પ્રસન્ન થઈ તેને એક મણિ આપ્યો હતો. તે મણિથી તેણે એક નગર વસાવ્યું અને દરેક બ્રાહ્મણને દાન આપ્યું, કારણ કે તે સંપૂર્ણ જાણતો હતો કે ધનનો સદ્વ્યય કરવો એજ હિતકર્તા છે. કર્ણનો એવો નિયમ હતો કે જે કોઈ માણસ માગવા આવતો તેને તે સવા ભાર સોનું આપતો હતો.

હવે લક્ષ્મી કેટલા પ્રકારે આવે છે, તે તપાસીએ. લક્ષ્મી ચાર પ્રકારે આવે છે. (૧) દાદીભાવે :- આપણે દાદીમાને કહીએ છીએ કે માતાજી ! તમે બેસી રહો અગર તો સૂઈ રહો. પણ એનાથી વધારે બીજું કંઈ તેને કહી શકતા નથી. એજ પ્રમાણે જે ધનને જમીનમાં કે બેંકમાં રાખી મૂકવામાં આવે છે તે ધન કંઈ પણ ઉપયોગમાં આવતું નથી. એટલે તે પ્રમાણે પેદા કરીને વસાવેલી યા એકઠી કરેલી દાદીભાવે રહે છે. (૨) માતાભાવે :- માતાની સેવા કરો, માતાને ખાવા-પીવાનું આપો, એમ માતાનો પરિવાર કહે છે. માતા પોતાના બાળક સિવાય બીજાના બાળકને ઘવડાવતી નથી તે પ્રમાણે જે માણસ પોતાના પૈસાનો ઉપયોગ પોતાના માટે જ કરે છે અને બીજાઓને માટે પોતાના પૈસાનો ઉપયોગ કરતો નથી ત્યાં તે લક્ષ્મી માતાભાવે રહે છે. (૩) પત્નીભાવે :- જેમ પતિ પોતાના અજ્ઞાનથી પોતાની પત્નીમાં વિકાર ભાવ જ જીએ છે તેમજ તેણી સાથે તે રીતે વર્તે છે, તેમજે માણસ

પોતાની લક્ષ્મીને મોજશોખ અને વૈભવમાં ઉડાવે છે તેમજ ઘોડાગાડી, નાચમુજરા અને વેશ્યા પાછળ પૈસાનો દુરુપયોગ કરે છે, ત્યાં લક્ષ્મી પત્નીભાવે રહેલી હોય છે. (૪) પુત્રીભાવે :- પુત્રી મોટી થઈ હોય અને કદાચ તેણીને નગ્ન જોવામાં આવે તો પણ તેણીના પિતા યા ભાઈ વિગેરે આપે છે. તેવી રીતે પ્રાપ્ત થયેલ લક્ષ્મીને તેણીના પતિ પ્રભુનેજ અર્પણ કરી દેવામાં વિકારભાવ આવતો નથી તેમજ પુત્રીને મોટી કરીને તેણીના માતા-પિતા તેને પરણાવી સાસરે વળાવે છે અને સાસરીયામાં તે સુખી થાય એમ ધારીને તેના માતા-પિતા તેને ધન, ઘરેણા વિગેરે આપે છે તેવી રીતે પ્રાપ્ત થયેલ લક્ષ્મીને તેણીના પતિ પ્રભુને અર્પણ કરી દેવામાં આવે છે યા સદુપયોગમાં તે લક્ષ્મીનો વ્યય કરાય છે, ત્યાં લક્ષ્મી પુત્રીભાવે રહેલ હોય છે.

ઉપર કહી ગયા તેમ આપણી પુત્રીને નગ્ન જોઈને વિકાર થતો નથી તે લક્ષ્મીને પ્રભુના ચરણે અર્પણ કરી દીધા બાદ તેમાં વિકારભાવ આવતો નથી, એટલે તે લક્ષ્મી દુરુપયોગમાં વપરાતી નથી.

ધનસંપત્તિ આવે તેનાથી કોઈએ પણ ખુશ થવાનું નથી. ઘણા માણસો પ્રભુ પાસે શું માંગે છે ? ધન યા લક્ષ્મી, પરંતુ લક્ષ્મી માગનાર સમજતો નથી કે લક્ષ્મી પ્રભુની ધર્મપત્ની છે, સતિ છે. સાક્ષાત દેવી છે. તેને આપણે ઘરે બોલાવીએ તો પ્રભુ આપણું ભલું કરે કે કેમ, તે ખાસ જાણવું જોઈએ. જો કોઈ બીજો માણસ આપણી પત્નીને તેને ઘરે બોલાવે યા મશ્કરી કરે તો આપણે તે વ્યક્તિને ધિક્કારીએ છીએ તેમપ્રભુની ધર્મપત્ની લક્ષ્મીને આપણે ઘરે બોલાવીએ એ કેટલું અઘટિત ગણાય તે દરેકે તપાસવાનું છે.

મનુષ્ય માત્રનો ધર્મ પ્રભુને પોતાના ઘરે બોલાવવાનો છે. કોઈ દિવસ ભૂલથી પણ આપણે પ્રભુને કહ્યું છે કે હે પ્રભુ ! તમોશ્રી અમારા ઘરે પધારો. આપણે પ્રભુને બોલાવતા નથી પણ લક્ષ્મીને બોલાવીએ છીએ. તો પછી લક્ષ્મીજી તેમના દિવ્ય પતિ પ્રભુ વિના આપણા ઘરે કેવી રીતે આવી શકે, એનો વિચાર આપણે કરતા નથી. માટે લક્ષ્મીજીને આપણા ઘરે બોલાવવા માટે પ્રથમ પ્રભુનેજ આપણા ઘરે બોલાવવા જોઈએ. એટલે પ્રભુની પાછળ લક્ષ્મીજી અવશ્ય આવવાનાજ છે, એમાં નવાઈ નથી.

જ્યારે લક્ષ્મી આવે છે ત્યારે પાછળથી બરડામાં લાત મારે છે એટલે તે માણસ અક્કડ બની ચાલે છે અને મનમાં વિચારે છે કે મારા જેવો પૈસાદાર, યા મારા જેવો પુણ્યશાળી કોઈ છેજ નહિ, આવું અભિમાનનું ભૂત તેના પર સવાર થવાથી ન કરવાના નીચ કૃત્યો તે કરે છે. તે મહાનપુરુષોને પણ ઓળખી શકતો નથી અને તેઓને પણ ગાળો કાઢે છે. પણ જ્યારે લક્ષ્મીજી તેના ઘરેથી ચાલી જાય છે ત્યારે તેને છાતીમાં લાત મારીને જાય છે, ત્યારે તે માણસ એકદમ જીવાન હોવા છતાં વૃદ્ધ બની જાય છે; અને તે ગર્વવાળા માણસનું ગુમાન જેમ બરફ ગરમીથી ઓગળી જાય છે તેમ તેમ તેનું ગુમાન ઓગળી જાય છે. પૈસાના જોરે મનુષ્યે બનાવેલા મકાનો યા બંગલાઓ કાળના ઝડપવાથી એક દિવસ અવશ્ય ખાલી પડવાના છે યા તો ભાવિના પલટાવાથી વેચાઈ યા હરાજ થઈ જવાના છે યા તો આયુષ્ય ખૂટી જવાથી તે ભોગવી શકાવાના નથી. માટે યથાર્થ રીતે જોતાં જણાશે કે મનુષ્યના જીવનનો પ્રથમ પાયો “ધર્મ” છે. જ્યાં ધર્મ છે ત્યાં પ્રભુ છે અને જ્યાં પ્રભુ છે ત્યાં લક્ષ્મી છે. માટે તન, મન, ધન અને આત્માના બલિદાનથી ધર્મનું અવશ્ય રક્ષણ કરવું, તેમાંજ સર્વ શોભા છે.

૩૭

શિષ્ય :- ધનવાનો પાસે અનીતિનું નાણું છે એ કેવી રીતે માલુમપડે?

ગુરુદેવ :- ધનવાનો પાસે અનીતિનું નાણું છે, એ સાધારણ માણસ માટે જાણવું મુશ્કેલ છે પણ યોગીઓ માટે જાણવું સહેલ છે. આ બાબત પર દ્રષ્ટાંત કહેવામાં આવે છે.

દ્રષ્ટાંત

એક વખત ગુરુ નાનક પંજાબમાં પોતાના શિષ્યોની મંડળીમાં ઉપદેશ કરવા ગયા હતા. તેમના એક શિષ્ય સુથાર હતા અને તે શિષ્યને ત્યાં ગુરુએ રહેવાની અને જમવાની વ્યવસ્થા રાખી હતી. તેજ ગામમાં એક પૈસાદાર શેઠ બ્રાહ્મણોને જમાડી રહ્યા હતા. તે શેઠે ગુરુ નાનક પર પોતાના નોકરો સાથે જમવાનું આમંત્રણ મોકલ્યું. પણ શ્રીગુરુદેવ નાનકે તેનો સ્વીકાર ન કર્યો.

શેઠે ઘણા નોકરોને શ્રીનાનક પાસે આમંત્રણ સ્વીકારવા મોકલ્યા. શેઠના નોકરોએ ગુરુનાનકને વિનંતીથી જણાવ્યું કે આપશ્રી અમારા શેઠનું જમવાનું આમંત્રણ સ્વીકારો. જો આપશ્રી આ વખતે અસ્વીકાર કરશો તો શેઠના હુકમથી

આપશ્રીને બળજબરીથી અમો લઈ જઈશું.

ગુરુનાનકે કહ્યું કે તમારા શેઠની મને ખવડાવવાની ઈચ્છા જ છે તો હું ખુશીથી તમારી સાથે આવું છું. મને કાંઈ પકડીને લઈ જવાની જરૂર નથી. તેમની સાથે તેમના શિષ્યો પણ ગયા. જે સુથારને ત્યાં શ્રીનાનકનો ઉતારો હતો, તેઓએ પણ ગુરુદેવને જમાડવા માટે શાક અને રોટલા સાથે લઈ લીધા હતા.

શેઠના ઘરે ગુરુદેવ નાનક આવી પહોંચ્યા. બહુજ સારી રીતે શેઠે આગતાસ્વાગતા કરી. શેઠે કહ્યું કે આપશ્રી જમવા પધારો. ગુરુદેવ નાનકે નમ્રતાથી પૂછ્યું કે શેઠ ! આપશ્રી શું જમાડશો ? શેઠે કહ્યું :- હે ગુરુદેવ ! આપશ્રીને હું પકવાન જમાડીશ. એમકહી શેઠે રસોડામાંથી પકવાન મંગાવ્યા. ગુરુ નાનકે પોતાના શિષ્ય સુથારને પૂછ્યું કે મને ખાવામાં તમે શું આપશો ? સુથારે કહ્યું કે હે પ્રભો ! હું આપશ્રીને શાક અને રોટલા જમાડીશ.

ગુરુ નાનકની સામે શેઠના ઘરે બનાવેલા જાતજાતના પકવાન અને શિષ્ય સુથારના શાક અને રોટલા મૂકવામાં આવ્યા. શ્રીનાનકે શેઠને પૂછ્યું કે આ બેમાંથી મારે શું ખાવું ? શેઠે કહ્યું કે હે સ્વામી ! આપશ્રી પકવાન ખાઓ. જ્યારે શ્રીનાનકે શિષ્ય સુથારને પૂછ્યું કે આ બેમાંથી મારે ક્યું ભોજન સ્વીકારવું ? ત્યારે શિષ્યે કહ્યું :- હે પ્રભો ! આપશ્રી શાક રોટલાનું જમણ કરો.

ગુરુદેવ નાનકે એક હાથમાં પકવાન લીધું અને બીજા હાથમાં રોટલો લીધો. બન્ને હાથની વસ્તુઓ ગુરુદેવ નાનકે પોતાની આંગળીઓથી દબાવી. પકવાન માંથી લોહીના ટીપાં પડવા લાગ્યા અને રોટલામાંથી ઘીના ટીપા પડવા માંડ્યા.

એકદમ શેઠ બોલી ઉઠ્યા કે હે મહારાજ ! આપશ્રીની આંગળીમાંથી લોહી નીકળે છે. ત્યારે શ્રીનાનકે કહ્યું કે હે શેઠજી ! આ લોહી મારી આંગળીમાંથી નીકળતું નથી પરંતુ તમોએ ગરીબ લોકોના લોહી ચૂસીને લીધેલા પૈસા વાપરીને બનાવેલા પકવાનમાંથી આ લોહી પડે છે. માટે આપ કહો કે હવે મારે શું ખાવું ? તમારૂં પકવાન ખવડાવી તમે મને તમારૂં પાપ વળગાડ્યા માંગો છો ?

આ પ્રત્યક્ષ બનાવ જોઈ શેઠને ભારે પસ્તાવો થયો અને તેણે ગુરુદેવ નાનકને સુખેથી શાક અને રોટલા ખાવાની રજા આપી. શ્રીનાનકે પોતાના શિષ્ય સુથારના શાક-રોટલા ખાઈ આનંદ માન્યો. છેલ્લે શેઠે ગુરુદેવ નાનકને દંડવત પ્રણામ કરી માફી માંગી.

(વધુ આવતાં અંકે)

જ્ઞાનદાતા સદ્ગુરુશ્રી વલ્લભરામ જન્મજયંતિ મહોત્સવ

પ્રભુ પરમાત્મા તથા સદ્ગુરુશ્રીઓની કૃપાથી પરમપદ્ નિવાસી જ્ઞાનદાતા સદ્ગુરુશ્રી વલ્લભરામ જન્મજયંતિ મહોત્સવ સંવત ૨૦૭૨ના શ્રાવણ વદ-૮ને ગુરુવાર તા. ૨૫-૦૮-૨૦૧૬ના મંગલ દિવસે આવતો હોવાથી તા. ૨૪-૦૮-૨૦૧૬ને બુધવાર તથા તા. ૨૫-૦૮-૨૦૧૬ને ગુરુવાર એમને દિવસ માટે આ જન્માષ્ટમી મહોત્સવ ઝૂંકારેશ્વર મંદિર, વલ્લભવાડી, અમદાવાદ મધ્યે આનંદપૂર્વક ઉજવવામાં આવશે. આ ઉત્સવમાં ભાગ લેવા ઈચ્છતા મુમુક્ષોએ તા. ૨૩-૦૮-૨૦૧૬ને મંગળવારની સાંજ સુધીમાં અમદાવાદ આવી રહેવું.

પ્રયોગોની પૂર્ણાહુતિ બાબત

આથી જણાવતાં આનંદ થાય છે કે, આગામી જન્માષ્ટમી મહોત્સવ સંવત ૨૦૭૨ તા. ૨૫-૦૮-૨૦૧૬ ગુરુવારના રોજ ઝૂંકારેશ્વર મંદિર, વલ્લભવાડી મધ્યે (૧) લક્ષ્યોર્યાસી નિવારણની હોમાત્મક પૂર્ણાહુતિ તથા (૨) આત્મકલ્યાણ (૩) પાપ નિવારણ (૪) દેહરક્ષણ (૫) ધ્યાન તેમજ (૬-અ) સદ્ગુરુશ્રી વલ્લભરામ ધ્યાન પ્રયોગ (૬-બ) સદ્ગુરુશ્રી રમુજીલાલ ધ્યાન પ્રયોગ નિમિત્તે શ્રાવણ માસમાં કરેલ-૩ દિવસોના ધ્યાન પ્રયોગ વગેરેની સંકલ્પિત પૂર્ણાહુતિ કરાવવામાં આવશે.

સંકલ્પિત પૂર્ણાહુતિ કરાવવા વાળાઓએ જાતે આવવાની જરૂર નથી. પરંતુ તેઓએ તા. ૨૫-૦૮-૨૦૧૬ને ગુરુવારના રોજ ઉપવાસ રાખવો અને તે દિવસે સાંજે ૬-૦૦ વાગ્યા પછી જ એક ભોક્તા ભોજન કરવું.

તા. ૨૫-૦૮-૨૦૧૬ ગુરુવારના રોજ મહાવિભૂતિ પ્રેરણામૂર્તિ સદ્ગુરુશ્રી વલ્લભરામધ્યાન પ્રયોગ તથા મહાવિભૂતિ પ્રેરણામૂર્તિ સદ્ગુરુશ્રી રમુજીલાલ ધ્યાન પ્રયોગની અંતિમ(હોમાત્મક) પૂર્ણાહુતિ કરાવવામાં આવશે તેની ખાસ નોંધ લેવી.

પ્રયોગની પૂર્ણાહુતિ બાબતોની વિસ્તૃત માહિતી માટે પત્રિકા બહાર પાડવામાં આવેલ છે તેમાં જણાવ્યા મુજબ વિગતો વાંચી સમજી સૂચનોનું અવશ્ય પાલન કરવું.

શ્રાવણ માસ જોગ

શ્રાવણ માસને હિન્દુ શાસ્ત્રોમાં પવિત્રમાસ ગણવામાં આવે છે. આ માસ સર્વ સાધનોથી શ્રેષ્ઠ, સર્વ કામનાઓને અર્થની સિદ્ધિ આપનાર છે. તેમજ સર્વે માસોમાં શ્રાવણ માસમાં કાર્ય સિદ્ધિમાં અધિકગણ્ય શુભફળ મળે છે. આ માસને જપ, તપ, દાન અને ધર્મસ્નાનનો પવિત્રમાસ ગણવામાં આવે છે. તેથી જ શ્રાવણ માસ ધાર્મિક શુભ કાર્ય માટે અધિક મહાત્મય છે. જેથી દરેક ધર્મબંધુ ભાઈ-બહેનોને જણાવવામાં આવે છે. ચાલુ સાલે તા. ૦૩-૦૮-૨૦૧૬ના રોજથી શ્રાવણ માસ શરૂ થઈ તા. ૦૧-૦૯-૨૦૧૬ના રોજ પૂરો થતો હોવાથી આ માસ દરમિયાનમાં જે ધર્મબંધુ ભાઈ-બહેનોને આપણા રેગ્યુલર પ્રયોગોમાં (લક્ષ્યોર્યાસી, આત્મકલ્યાણ, પાપનિવારણ, દેહરક્ષણ, ગુરુમંત્ર ધ્યાન સપ્તાહ) બેસવાની ઈચ્છા હોય તેમણે આ સમય દરમિયાનમાં પ્રયોગનો આરંભ કરી પ્રયોગ કરવા ખાસ નોંધ લેવી.

છુટક નકલ રૂા. ૫-૦૦
વાર્ષિક લવાજમ રૂા. ૬૦-૦૦

Chetavni (GUJ) RNI No. GUJ GUJ / 2005 / 16095
Postal Regd. No. GAMC-1507/2015-2017 Valid up 31-Dec-2017
Posted at Ah'd PSO On 27th of Every Month
Licence to post without Prepayment No.
CPMG/GJ/129/2015-17 Valid upto 31-12-2017

“આ સંસારમાં જેમ કોશેટો પોતે પોતાના મુખમાંથી તાર કાઢી પોતે પોતાના ઉપર લપેટે છે તેમ જીવાત્માઓ તૃષ્ણારૂપી કાયા સૂતરના તારને પોતાના પર લપેટી લે છે અને કોશેટો જેમ તે તારોને તોડીને બહાર નીકળે તે પહેલાં રેશમ કાઢનારા તેનું મૃત્યુ કરે છે તેમ આત્માઓ સંસારમાં સુખ, સંપત્તિ, ધન, પુત્ર, વૈભોગ અને શાંતિ પ્રાપ્ત કરી શકતા નથી કે પવિત્ર જીવન ગુજારી આત્માનું કલ્યાણ સાધી શકતા નથી; તેટલામાં તો માયા અગર ધર્મ બેમાંથી કાંઈ પણ મેળવ્યા વિના આત્માને દેહ છોડી દેવો પડે છે અને કાળના મુખમાં પ્રવેશી કરેલી સર્વ મહેનત બરબાદ થઈ જાય છે.

માટે જેમ ઉત્તમ ખેડાણ ખાતરવાળી જમીનમાં બીજ નાંખી પાણી પડતાં તે તમામ ઉગી નીકળે છે, તેમ વૈરાગ્ય સદ્ગુણ અને પ્રેમ યુક્ત ખેતર એવા વૈરાગ્યથી ભરપુર રાખો કે જેમાં મંત્રરૂપી બીજ અને જ્ઞાનરૂપી વારિ (જળ) પડતાં મંત્રરૂપી બીજ એવા આત્મબળના વૃક્ષને ઉત્પન્ન કરે કે જે ઝાડ નાબૂદ થઈ શકે જ નહિ.”

વર્ષ-૧૨, અંક-૭, સંવત ૨૦૭૨ અષાઢ વદ-૮, બુધવાર ૨૭-૦૭-૨૦૧૬

માલિક, મુદ્રક/પ્રકાશક અને તંત્રી : જયવર્ધન રમુજીલાલ વ્યાસ
વલ્લભવાડી રામબાગ, મણીનગર, અમદાવાદ-૩૮૦૦૦૮.
દ્વારા તા. ૨૭-૦૭-૨૦૧૬ના રોજ પ્રસિધ્ધ કર્યું.
ચેતવણી કાર્યાલય : વલ્લભવાડી, રામબાગ, મણીનગર, અમદાવાદ-૩૮૦૦૦૮.
મુદ્રણ સ્થળ : ભવાની ઓફસેટ, ૩/૨૦, કૈલાસ એસ્ટેટ, ઓઢવ, અમદાવાદ-૩૮૨૪૧૫.